

ERHVERVSLIVET ER PRØVEBALLONER, NÅR SKAT "AFPRØVER RÆKKEVIDDEN AF REGLERNE"

I 2010 offentliggjorde Skatteministeriet sin "Handlingsplan for multinationale selskaber", som bl.a. indeholder et forslag om, at "Danmark er i front med hensyn til at afprøve rækkevidden af reglerne". I kølvandet herpå har direktøren for SKATs afdeling for Store Selskaber meldt ud, at hvis "vi bare vinder halvdelen af sagerne, så er det godt nok".

CEPOS har på det grundlag gennemgået en række skatteretlige sagskomplekser, som viser, at SKAT har ændret praksis med tilbagevirkende kraft, rejst sager som er i strid med deres egen vejledning og i visse tilfælde fastholdt selskaberne i en form for "præventiv retsusikkerhed". Dvs. uvished om fortolkning af en given retsregel.

Sagerne illustrerer altså, at der er behov for at styrke erhvervslivets retssikkerhed, hvis SKAT fortsat skal have mandat til at "afprøve rækkevidden af reglerne". Det anbefales derfor, at der genindføres omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde i skattesager. Det er retssikkerhedsmæssigt uholdbart, at selskaber risikerer at lide et økonomisk tab, fordi SKAT "afprøver grænserne for reglernes rækkevidde" og derfor rejser skattekrav på et så tvivlsomt og spinkelt grundlag, at de er tilfredse med kun at vinde halvdelen af sagerne.

1. Indledning

Den 13. juli 2010 offentliggjorde daværende skatteminister Troels Lund Poulsen en "Handlingsplan for multinationale selskaber".¹

Ifølge handlingsplanen svarer andelen af ikke-selskabsskattebetalende-selskaber i Danmark til, hvad der gør sig gældende i udlandet, ligesom det konkluderes, at Danmark ikke går glip af et ellers berettiget selskabsskatteprovenu:

"Ligeledes er der intet, der tyder på, at den samlede danske selskabsskat udgør en mindre værdi, end den burde. Det danske selskabsskatteprovenu antager således ikke et mindre omfang end det niveau, det indenlandske kapitalapparat tilsiger, at det skal."²

Alligevel foreslår handlingsplanen en række initiativer og indgreb omkring multinationale selskabers skatteforhold. Det drejer sig om:

- Større åbenhed om multinationale selskabers skatteforhold.
- Krav om særlige revisorpåtegninger for underskudsselskaber.
- Gennemførelse af et generelt servicecheck af selskabsskattelegislationen.
- Større fokus på indsats og kontrol for de multinationale selskaber, for eksempel vedr. selskabernes finansiering, rentefradrag og tynd kapitalisering.
- Anvendelse af de eksisterende regler og afprøve rækkevidden heraf.

De i handlingsplanen foreslåede initiativer er stort set alle blevet iværksat. SRSF-regeringen har eksempelvis fået vedtaget krav om særlige revisorpåtegninger, solidarisk hæftelse i

¹ <http://www.skm.dk/presse/pressemeddelelser/ministeren/8225.html>

² Handlingsplanen side 3

sambeskatningsforhold, ligesom der er indført regler, som begrænser virksomheders mulighed for at udnytte tidligere års underskud. Sidste skud på stammen er de meget omtalte offentlige skattebøger, som SKAT har lanceret på en ny hjemmeside, og hvor alle interessenter kan gå ind og finde skatteoplysninger om hvert enkelt selskab i Danmark.³

2. SKAT afprøver rækkevidden af reglerne

Sideløbende med de lovgivningsmæssige initiativer har SKAT også oprustet med hensyn til til at efterleve Handlingsplanens erklærede målsætning om at være "i front med hensyn til at afprøve rækkevidden af eksisterende regler".⁴

Dét i en sådan grad, at SKAT anser det for acceptabelt at rejse skattekrav, hvoraf kun halvdelen viser sig at være berettiget:

*"Det er ikke sikkert, at alle de sager vi fører bliver vundet, men hvis bare halvdelen af dem går vores vej, så er vi tilfredse, siger skattedirektør Rasmus Bo Andersen."*⁵

Retssikkerhedsmæssigt er det uholdbart, at SKAT kan stille sig tilfredse med, at kun halvdelen af de sager, de rejser, bliver vundet. En sådan holdning risikerer - sammen med SKATs generelle praksis om at "afprøve rækkevidden af reglerne" - at kompromittere selskabernes retssikkerhed, hvilket nedenstående sager illustrerer.

3. Sagerne om medicinalfirmaerne

Den 21. juni 2012 bragte flere danske medier historien: "Medicinalfirmaer afsløret i kæmpe skattesnyd".

Sagernes omdrejningspunkt var, om medicinalfirmaerne kunne fratække deres udgifter til konferencer som en driftsudgift, hvilket giver et fradrag på 100 pct., eller om conferenceudgifterne er en repræsentationsudgift, hvilket kun giver et fradrag på 25 pct.

Eksempel 1: Forskellen mellem repræsentations- og driftsudgift

Hvis udgifterne til en conference løber op i en million kroner, har selskaberne typisk trukket alle pengene fra i skat, som en driftsudgift i medfør af Statsskattelovens § 6.

SKAT mener imidlertid, at medicinalfirmaerne kun skal have fradrag for 25 procent af omkostningerne. Altså en kvart million kroner.

På et møde i det såkaldte "Eksterne Kontaktudvalg" - som består af ledende medarbejdere i SKAT og repræsentanter fra erhvervslivets brancheorganisationer - blev SKAT gjort opmærksom på, at medicinalfirmaernes fradrag for conferenceudgifter var i overensstemmelse med SKATs Ligningsvejledning.⁶

³ CEPOS har i et tidligere notat "Regeringens indsats mod multinationale selskaber" vurderet, at kravet om åbne skattebøger er ren symbollovgivning uden nogen egentlig effekt, jf.

http://www.cepos.dk/publikationer/analyser-notater/analysesingle/artikel/nyt-cepos-notat-regeringens-indsats-mod-multinationale-selskaber/Se_også:_http://www.cepos.dk/publikationer/analyser-notater/analysesingle/artikel/notat-skattelister-forklaringer-paa-hvorfor-selskaber-ikke-betaler-skat/

⁴ Handlingsplanen side 5.

⁵ <http://www.dr.dk/Nyheder/Penge/2012/12/04/220924.htm>

⁶ <http://skat.dk/SKAT.aspx?old=2067589&vId=208135>

Efterfølgende måtte SKAT derfor også erkende, at medicinalfirmaerne kunne støtte ret på den tekst, som i flere år havde fremgået af SKATs juridiske vejledning, og som også fremgik på det tidspunkt, hvor SKAT rejste sagerne mod medicinalfirmaerne. SKAT udtalte således:

*"det er Skatteministeriets opfattelse, at teksten i ligningsvejledningen var i strid med ligningslovens § 8, stk. 4, og Højesterets praksis, men at det er usikkert, om fejlen er åbenbar. Desuden har teksten i ligningsvejledningen stået der i mange år. Ministeriet vurderer derfor, at det kan anerkendes, at medicinalfirmaerne kan støtte ret på den forkerte tekst i Ligningsvejledningen, indtil den blev rettet og offentliggjort i juli 2012. Det er alene medicinalfirmaer, der kan støtte ret på ligningsvejledningen, og kun i det omfang, de har præsenteret nye præparater."*⁷

Uanset, at SKAT indrømmede sin fejl, må man forholde sig kritisk til det faktum, at medicinalfirmaerne ikke kun blev mødt med et uberettiget skattekrav fra SKATs side og dermed skulle bruge unødvendige ressourcer på at tilbagevise kravet. De blev - ligeså uberettiget - hængt ud i pressen som en branche, der bevægede sig på kanten af skattereglerne:

"Det er ikke bevidst skatteunddragelse, men det er at gå på kanten, og det er det, vi prøver på at rulle op, siger Jan Mosfelt," afdelingschef i SKAT.⁸

Retssikkerhedsmæssigt bør man kunne forvente - og have tillid til - at SKAT kender til sin egen praksis og ikke rejser sager i strid hermed. Men man bør også kunne forvente - og have tillid til - at SKAT kun går i pressen med sager, som er klare og uomtvistelige, ligesom man bør kunne forvente - og have tillid til - at ligeså åbne SKAT er overfor pressen, når de annoncerer en sag, ligeså åbne er de, hvis det alligevel efterfølgende viser sig, at SKAT har begået en fejl, så sagerne ikke engang holder til retten.

4. Beneficial owner-sagerne

Skatteministeriet udsendte den 1. april 2011 en pressemeddelelse, hvoraf det fremgik, at SKAT siden 2007 har rejst i alt 31 sager mod multinationale selskaber og kapitalfonde.⁹

En række af sagerne vedrører de såkaldte "beneficial owner-sager", hvor omdrejningspunktet er, hvorvidt selskaber som fx ISS,¹⁰ Nycomed¹¹ og Københavns Lufthavn,¹² har været forpligtet til at indeholde kildeskat på rente- og udbyttebetalinger til deres udenlandske ejere.

Retssikkerhedsmæssigt er sagerne problematiske, idet virksomhederne havde indrettet sig efter en praksis, som daværende skatteminister Frode Sørensen blåstemplede i 2000.¹³

I et svar til Folketingets Skatteudvalg tilkendegav han således, at man *ikke* skal betale dansk kildeskat af udbyttebetalinger fra et dansk datterselskab til dets moderselskab på Jomfruøerne - dvs. et moderselskab beliggende i et skattelyland - hvis der mellem de to selskaber er indskudt et mellemholdingselskab, som enten er beliggende i EU (EU-selskab) eller i et land, med hvem Danmark har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst med (DBO-land).

⁷ <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=2089707&vld=208461>

⁸ Se eksempelvis: <http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1779953.ece>, <http://nyhederne.tv2.dk/article.php/id-51271182:medicinalfirmaer-afsl%C3%B8ret-i-skattesnyd.html> og <http://m.business.dk/article.pml?guid=20716982>

⁹ <http://www.skm.dk/presse/pressemeddelelser/skatteministeriets/8455.html>

¹⁰ Se eksempelvis <http://epn.dk/samfund/politik/article2182279.ece> og <http://www.business.dk/service/iss-ejere-faar-medhold-i-dele-af-skattesag>

¹¹ <http://politiken.dk/erhverv/ECE1231939/skat-oprunder-jagten-paa-kapitalfonde-i-skattely/>

¹² <http://www.business.dk/transport/koebenhavns-lufthavnes-bruges-til-skattefifleri>

¹³ Skatteministerens svar på spørgsmål nr. 16 af 9. december 2000, jf. http://webarkiv.ft.dk/Samling/20001/udvtilag/SAU/L99_bilag22.htm

Eksempel 2: Skattefri udbytter via gennemstrømningsselskaber

På det grundlag er det - i hvert fald i perioden 2001-2006 - svært at bebrejde selskaberne, at de ikke har indeholdt kildeskat på deres udbyttebetalinger til udenlandske moderselskaber ved brug af ovenstående model.

4.1. Ny fortolkning

I 2006 begyndte Skatteministeriet at skærpe retorikken omkring brugen af mellemholdingselskaber. Eksempelvis udtalte daværende skatteminister Kristian Jensen i 2006, at rene gennemstrømningsselskaber ikke kan være retmæssig ejer (såkaldt beneficial owner) af udbyttebetalinger fra et dansk selskab.¹⁴

Samtidig slog han dog fast, at der *kun* skal indeholdes dansk kildeskat af udbetalinger fra danske selskaber til udenlandske gennemstrømningsselskaber, hvis den ultimative og retmæssige ejer af udbyttet ikke er skattepligtig i et EU-land eller et land med hvem Danmark har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst (et såkaldt DBO-land).¹⁵

Der er med andre ord to betingelser, som skal være opfyldt, for at selskabets rente- og udbyttebetalinger er skattepligtige til Danmark:

- For det første skal betalingerne være tilgået et udenlandsk gennemstrømningsselskab.
- For det andet må den ultimative ejer af udbyttebetalingerne ikke være skattepligtig i et andet EU- eller DBO-land. Dvs. at hvis den ultimative ejer er et moderselskab, som er skattemæssigt hjemmehørende i fx USA eller i et EU-land, så skal der - trods anvendelsen af gennemstrømningsselskaber - ikke indeholdes kildeskat i Danmark.

Denne fortolkning blev cementeret i 2007, hvor samme Kristian Jensen understregede, at man kun kan tilsidesætte et udenlandsk mellemholdingselskab, hvis det reelt er en "nullitet":

"Der skal være tale om, at holdingselskabet reelt har meget snævre beføjelser, som i relation til den pågældende indkomst gør det til en "nullitet" eller en administrator, der handler på vegne af andre parter." [...]

¹⁴ Se eksempelvis Skatteministerens svar af 6. november 2006 på spørgsmål S 474, hvor han udtaler: "Et rent gennemstrømningsselskab, som er hjemmehørende i udlandet, f. eks. Luxembourg, vil ikke være retmæssig ejer af udbyttet, jf. bemærkningerne til artikel 10 i OECDs modeloverenskomst (afsnit 12.1)." Se også svar af 27. november 2006 på spørgsmål 2-10 ved behandling af L 30 af 4. oktober 2006, jf.

<http://www.ft.dk/samling/20061/lovforslag/l30/spm/6/svar/292769/326019.pdf>

¹⁵ Ibid

"Der er således meget snævre grænser for, hvornår danske skattemyndigheder kan tilsidesætte et behørigt indregistreret og fuldt skattepligtigt udenlandsk selskab og som anført i svaret til spørgsmål 6 vedrørende lovforslag L 30 er der heller ikke eksempler på, at danske skattemyndigheder har nægtet at anerkende et udenlandsk holdingselskab og således anset det for en nullitet."¹⁶

Trods skatteministerens udmelding om, at "der er meget snævre grænser" for, hvornår danske skattemyndigheder kan tilsidesætte et udenlandsk selskabs skattemæssige status, og til trods for, at der ikke fra Skatteministeriets side blev trukket en tydelig streg i sandet, endsiges meldt ud, at man nu ville se på sagerne med nye øjne,¹⁷ begyndte SKAT at anfægte beneficial owner-sagerne i 2008/2009.¹⁸ Flere af sagerne fandt sågar vej til pressen.

4.2.. Ændring af praksis med tilbagevirkende kraft

Retssikkerhedsmæssigt indeholder det store sagskompleks - over 31 sager¹⁹ - flere problemstillinger:

- Først og fremmest fordi konsekvensen af SKATs nyopdagede eller ændrede praksis²⁰ var, at den reelt fik virkning *med tilbagevirkende kraft*.²¹
- Derudover vækker det retssikkerhedsmæssig bekymring, at SKAT tilsyneladende har gjort selskaberne til "prøveballon" og "afprøvet rækkevidden af eksisterende regler" i et sagskompleks, hvor det er åbenlyst, at selskaberne har troet, at deres praksis var fuldt ud lovlig og i overensstemmelse med hidtidig praksis.

¹⁶ <http://www.ft.dk/samling/20061/lovforslag/l213/spm/86/svar/336821/377498.pdf>

¹⁷ Se eksempelvis SKATs pressemeddelelse af 20. marts 2007, der blot bekræfter den hidtidige juridiske opfattelse, som den også blev formuleret af Kristian Jensen, jf.

<http://www.skm.dk/skatteomraadet/publikationer/publikationer/notater/5534.html>

¹⁸ Den første sag har formentlig været sagen mod ISS, som startede i 2009, jf.

<http://epn.dk/samfund/politik/article2182279.ece>. Se også "Det store hykleri om "beneficial owner" sagerne" af advokat Hans Severin Hansen, jf.

<http://www.magnus.dk/Home/Aktuelt/Maanedens%20Fokus.aspx?artikel=%7B4F732033-67D8-4EEF-92FB-ACB1F7D495BC%7D>.

¹⁹ <http://www.skm.dk/presse/pressemeddelelser/skatteministeriets/8455.html>

²⁰ ISS-sagen (<http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=2036071&vid=0>) gjorde SKAT gældende, at der ikke var tale om en ændring af praksis, da de slet ikke havde haft nogen praksis overhovedet. Derudover udtalte SKAT, at det i givet fald var en fejl, at de ikke hidtil havde rejst skattekrav i lignende sager: "Det er ikke udtryk for en fast administrativ praksis, at SKAT ikke tidligere har fundet anledning til at nægte fritagelse for udbytteskat. En eventuel (fejlagtig) manglende ligningsmæssig indgriben og korrektion kan ikke konstituere praksis og kan ikke skabe nogen for SKAT bindende administrativ praksis om ikke at pålægge kildeskat af udbytter."

Skatteministeriet afviser altså, at der skete ændring af praksis med tilbagevirkende kraft, med henvisning til, at de (ved en fejl) slet ikke har haft en praksis. Skatteministeriet har principielt ret i, at det ikke kan konstituere en fast praksis, at de over en årrække (fejlagtig) har tilsidesat deres ligningsforpligtelse og "sovet i timen". Men i det konkrete sagskompleks er det imidlertid svært at se, at der ikke har været en fast administrativ praksis, når der i hvert fald i perioden 2001-2006 eksisterede en egentlig blåstempling af den praksis, som virksomhederne benyttede sig af, og når der trods en skærpet retorik i 2006 stadig ikke blev trukket en tydelig streg i sandet, endsiges ført sager herom før tre år senere. SKAT har ganske enkelt - med sin passivitet - bestyret et allerede eksisterende juridisk fortolkningssignal om, at Skatteministeriets 2001-fortolkning stadig var gældende.

²¹ Selvom ISS havde gjort gældende, at SKAT havde ændret sin praksis med tilbagevirkende kraft, valgte Østre Landsret ikke at tage stilling til dette spørgsmål. Det står derfor fortsat hen i det uvisse, hvordan domstolene juridisk vil fortolke spørgsmålet om, hvorvidt SKAT ændrede praksis med tilbagevirkende kraft.

Fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv burde SKAT - inden de gik til "angreb" på beneficial owner-sagerne - have trukket en tydelig streg i sandet og meldt ud, hvordan de fremover ville fortolke regelsættet. Der havde trods alt været et par års tilløb til holdningsændringen, og tager man antallet af sager i betragtning, ministeriets udmeldinger i 2006 og 2007, samt det forhold, at SKAT har tabt den eneste sag, som er egentligt domsforhandlet (ISS-sagen)²², kan det i hvert fald konkluderes, at Skatteministeriet på intet tidspunkt har haft en åbenlys vindesak.

At SKAT selv mener, at de "blot" har tilsidesat deres ligningsforpligtelse og "sovet i timen", jf. note 20 og 21, fratager ikke myndigheden ansvaret for at bringe virksomhederne ud af den retsvildfarelse, som skattemyndighederne har bragt- og fastholdt dem i.

4.3.. Selskaberne fastholdt i præventiv retsusikkerhed

Den manglende vilje til at bringe virksomhederne ud af deres retsopfattelse skaber mistanke om, at SKAT har ønsket at fastholde selskaberne i en form for "præventiv retsusikkerhed". En mistanke som får næring af Jacob Bundgaard, phd. og lektor i skatteret ved Copenhagen Business School, som i "Kapitalfonde i dansk og international skatteret" udtaler:

"For så vidt angår den rent danske kontekst, fristes man ligeledes til at konkludere, at der er tale om et bevidst fremkaldt udslag af såkaldt "præventiv retsusikkerhed", der skal få virksomhederne til at afstå fra at indskyde EU/DBO-gennemstrømningselskaber i deres finansieringsstrukturer".

Faktum er i hvert fald, at SKAT kunne have advaret virksomhederne om deres (nyopdagede eller ændrede) holdning til virksomhedernes fortolkning af praksis, men valgte ikke at gøre det. Konsekvensen var, at sagskomplekset blev så stort som det gjorde, og at ikke kun de deciderede modspillere røg med i det store sagskompleks. Det gjorde også de medspillere, som ville have konstrueret sig anderledes, hvis de havde mistanke om, at de var på kant med loven.

Alle over en kam blev fastholdt i en form for præventiv retsusikkerhed af SKAT, som på sin side "undskyldte sig med", at deres mangeårige passivitet skyldes en "(fejlagtig) manglende indgriben", jf. ISS-sagen, som er nærmere beskrevet i note 20 og 21.

5. Symbion Capital-sagen

Sagen om Symbion Capital A/S drejede sig om en mindre venturefond, som havde udbetalt et såkaldt management fee til det managementselskab, som - i overensstemmelse med sædvanlig branchekutyme - varetog den daglige administration af Symbion Capital A/S's porteføljevirksohmhed.

Eksempel 3: Sædvanlig kapital- og venturefondsstruktur

Symbion Capital A/S anså det udbetalte management fee som en fradragsberettiget driftsudgift i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, hvilket svarede til den praksis, som mere eller mindre havde været gældende siden Højesteretsafgørelse i U 1942.278, og i øvrigt også til den generelle opfattelse af praksis i skattekrede. Landsskatteretten havde således i andre sager anerkendt venturefondes fradrag for udgifter til formueadministration, jf. bl.a. [SKM2006.409.LSR](#)

²² <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?oID=2035604>

og [SKM2007.587.LSR](#).²³ Derfor var det overraskende, at SKAT - med Symbion-sagen og en anden sag - igen tog fat i problematikken om kapital- og venturefondes udgifter til management fee. SKAT tabte da også begge sager i Landskatteretten, jf. henholdsvis [SKM2008.485.LSR](#) (Symbion) og [SKM2008.484.LSR](#).

Selvom SKAT nu havde lidt 4 nederlag i Landskatteretten, valgte Skatteministeriet at indbringe både SKM2008.484 LSR og Symbion-sagen (SKM2008.485 LSR) for Landsretten. Efterfølgende erkendte Skatteministeriet dog, at de ikke kunne vinde sagen i SKM2008.484 LSR, hvorfor de tog bekræftende til genmæle. Anken mod Symbion Capital A/S blev dog opretholdt.²⁴

Dermed er sagen mod Symbion Capital A/S reelt et eksempel på, at SKAT "afprøver rækkevidden af eksisterende regler" med den konsekvens, at venturefonden - trods sejr allerede i Landsskatteretten - måtte hele vejen til Højesteret for at få ret til fradrag for sine udgifter til management fee i overensstemmelse med, hvad der var den generelt gældende opfattelse og kutyme blandt kapitalfonde på daværende tidspunkt. Og desværre har sagsforløbet sat sine spor hos kapital- og venturefonde, for som KPMG advarer om i et nyhedsbrev fra 2012: "SKAT vil anvende Symbion-argumenterne igen i andre sammenhænge".²⁵

6. Behov for at genindføre omkostningsgodtgørelse

Fælles for ovennævnte sagskomplekser er, at SKAT på et ikke særligt velunderbygget grundlag "afprøver rækkevidden af reglerne" og dermed gør de involverede selskaber til prøveballoner for, hvor langt eksisterende regler rækker.

Retssikkerhedsmæssigt er det i sig selv problematisk, da det strider mod de behov for forudsigelighed og stabilitet i regel anvendelsen, som erhvervslivet efterspørger og har brug for. Men sagerne illustrer også, at hvis Skatteministeriet skal opretholde muligheden for "afprøve rækkevidden af reglerne", så er der behov for at tilgodese selskabernes retssikkerhed ved at genindføre den omkostningsgodtgørelse, som blev afskaffet med skattereformen i 2009.

Det skaber for stor ulighed, at Skatteministeriet på sin side (i) "afprøver rækkevidden af reglerne", (ii) er tilfredse, hvis de bare vinder halvdelen af sagerne, og (iii) har ubegrænsede ressourcer til at føre en langstrakt skattesag, mens selskaberne risikerer at lide et økonomisk tab på at gøre sin ret gældende, eller endda må "gå rundt med hatten" og bede andre interessenter om finansiel støtte til at føre sagen.

Den manglende omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde svækker ikke kun den individuelle retssikkerhed, men også den kollektive retssikkerhed. Det vil således have den negative konsekvens, at hvis selskaberne afstår fra at klage over en skatteafgørelse, som, de mener, er forkert, risikerer man, at SKATs forkerte afgørelser står til troende og danner præcedens også for efterfølgende sager.

Derfor bør ingen virksomhed, som uberettiget og uforskyldt er gjort til prøveballon for SKATs praksis, risikere at lide et økonomisk tab, hvis det viser sig, at de hele tiden har haft retten på sin side.

7. Konklusion

I notatet er gennemgået en række eksempler på større skattesager, hvor SKAT tilsyneladende har effektueret den strategi, som fremgår af Skatteministeriets "Handlingsplan for multinationale selskaber" fra 2010. Nemlig at "afprøve rækkevidden af reglerne".

²³ Denne praksis har mere eller mindre været gældende siden Højesteretsafgørelse i U 1942.278, som dog vedrørte udgift til formueadministration, jf. også <http://corit-advisory.com/wp-content/uploads/2011/12/Den-skatteretlige-behandling.pdf>

²⁴ Se om begrundelserne herfor i [SKM2008.486.DEP](#).

²⁵ <http://www.kpmg.com/DK/da/nyheder-og-indsigt/nyhedsbreve-og-publikationer/publikationer/tax/generelle-tax-publikationer/Documents/more-about-tax-3.pdf>

Retssikkerhedsmæssigt rejser sagerne flere udfordringer:

1. For det første, at SKAT rejser et stort antal sager inden for samme regelkompleks, uden en større "sikkerhedsmargen" for, at de rejste sager nu "også holder i retten". Dermed bliver dansk erhvervsliv reelt gjort til prøveballon for, hvor langt SKAT kan strække reglerne, med uforudsigelighed og ustabilitet omkring SKATs regelanvendelse til følge.
2. For det andet, at SKAT uden konsekvenser kan "afprøve rækkevidden af reglerne" og stille sig tilfredse med kun at vinde halvdelen af de rejste sager, mens virksomhederne på sin side bliver påført unødvendige byrder og øget ressourceforbrug uden at kunne få en krone i erstatning "for tabt arbejdsfortjeneste".
3. Endelig har det udviklet sig til et problem, at SKAT i stigende grad går i pressen med afsløringer om skattesnyd inden for en bestemt branche, selvom det i en række af sagerne viser sig, at det rent faktisk er SKAT, der ikke har styr på sin egen praksis.

Det anbefales derfor, at:

1. SKAT for det første afstår fra at ændre administrativ praksis med tilbagevirkende kraft, herunder udviser forudsigelighed og stabilitet i sin regelanvendelse. Fx ved, at SKAT i højere grad benytter sig af de såkaldte styresignaler til at tilkendegive sin holdning til en bestemt praksis, så virksomhederne ikke risikerer at blive fastholdt i en form for præventiv retssikkerhed.
2. Så længe SKAT praktiserer en strategi om at "afprøve rækkevidden af reglerne" og en holdning om, at "det er godt nok, hvis man bare vinder halvdelen af sagerne", bør de berørte skatteydere som minimum "kompenseres" ved, at omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde genindføres i skattesager. Retssikkerhedsmæssigt er det et grundlæggende problem, hvis selskaber og fonde skal risikere at lide et økonomisk tab på at bevise SKATs uretmæssige fortolkning af skattereglerne.